

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor
Lektorálta: Török József történész, teológus
Budapest, 2001. április (3., javított, bővített kiadás)

Az imafüzet bővítésére szánt imák a következő címre küldhetők:
Stella Maris Alapítvány, 1539 Budapest, Pf. 638.

Nyomdár: Co-Print Kft.

Engesztelő imafüzet *a családok egységéért*

*„Ha ketten közületek valamiben
egyetértenek a földön, és úgy kérik,
megkapják mennyei Atyámtól”*
(Mt 18,19)

Kedves engesztelő Testvérek!

Örömmel támogatjuk ezen imafüzet megjelenését. Igen időszerű sokat imádkoznunk a családok egységéért.

Az imafüzetben viszonylag kevés ima szól kimondottan a családokról, de ez nem akadályozza annak, hogy az imára szánt időnkben ez esetben a családokért ajánljuk fel. Ezek az imák segítséget szeretnének nyújtani ahhoz, hogy belsőleg megújulhassunk, hogy létünk egyre inkább Istenre irányuljon.

Napjainkban sok szó esik a család kríziséről. Sok családi tragédiát látunk magunk körül. Hol botránkozva, hol szánakozva tesszük szavá ezeket. Ez az engesztelő imafüzet

- szeretne meghívni bennünket, hogy ezeket a nehézségeket merjük Isten elé vinni.
- szeretne emlékeztetni bennünket arra az erőforrásra, amely a házasság szentségében rejlik, amely reménytelennek látszó helyzetekben is képes megújítani a házasságot.

Ezen imafüzet mögött néhány testvérünk állhatatos imagyakorlata rejtőzik. Még nem befejezett. Kezdeményezés, hogy a családokért imádkozni akarók egymásra találhassanak, és hogy a családok közösen imádkozhassanak. Alapja szeretne lenni egy imagyűjteménynek, melyből kialakul majd egy imafüzet a harmadik évezred családjaiért.

A Szerkesztőség

+ + +

A szokásos közös engesztelést szentmisén való részvétel előzi meg.

Az engesztelő közösségnek tartott szentmisén a közösség tagjai két szín alatt áldoznak, melyben Krisztus Szent Testét és Vérért térdelve veszik magukhoz – a hagyományoknak megfelelően.

A szentmisét követően rövid szentségimádással kezdődik az engesztelés.

Hitvallás a házasságról és a családról

Hiszem, hogy a szentségi házasság ajándék a minden javak Ajándékozójától (Jak 1,17) az Egyház által, az Egyházban, az egész emberiség javára. Misztérium, amelyben jelen van Krisztus, valóban, cselekvően, dinamikusan, kitartóan, türelemmel, szeretetteljesen.

Hiszem, hogy a házasság és a család Isten szándékán nyugszik, nem pedig megváltoztatható közmegegyezés gyümölcse. Felette nagy titok, amelyet a Teremtő alapított, és törvényével véd, hogy soha ne legyen alárendelve semmiféle emberi önkénynek.

Hiszem, hogy a Teremtő tervében a házasság a személyek önátadásán nyugszik. Ő az embert „Te”-hez rendelt „Én”-nek alkotta, ezért a másik soha nem lehet birtoklás vagy uralkodás tárgya. Az ember csak az önátadásban találhatja meg önmagát.

Hiszem, hogy a házasság egysége és felbonthatatlansága a Krisztus példája szerinti önátadásból, a szeretet lényegéből források. A házastársi szeretet egy és felbonthatatlan. A házastársi „igen” egyetlen és állandó kérés Isten felé, hogy az Ő ereje és szeretete tegyen képessé bennünket a hűségre. A szeretet nincs alávetve az időnek, a szeretet erősebb a halálnál.

Hiszem, hogy a házastársi szeretet méltósága az életre szóló önátadásban rejlik. Az a szerelmi egyesülés, amelyben a férfi és a nő a házaspárokat megillető és nekik fenntartott együttlétben egymásnak ajándékozzák önmagukat, nem pusztán biológiai tény, hanem az ember személyét mélyen érintő, személyes tett. A házastársi szeretet igazán emberhez méltóan azok élnek meg, akik a házasságban életre szólóan elkötelezték magukat egymásnak.

Hiszem, hogy a család olyan átfogó és közvetlen kapcsolatban áll az étellel, mint egyetlen más intézmény sem. A házastársak kölcsönös önajándékozásból fakadó élete beteljesíti szeretetüket. A gyermek ajándék, örömhír, akit be kell fogadni – még ha betegséggel együtt kapják is. S mert ajándék, ezért a keresztény szülő hálaival, gyengédséggel, örömmel és szeretettel neveli, kíséri kibontakozását. A házastársak életre szóló egymásért léte a legmegfelelőbb kerete a szülői hivatásnak.

Hiszem, hogy a család és a házasság feltétele az egyén fejlődésének, a társadalom jövőjének.

Hiszem, hogy a család pasztorációban a holnap Egyháza is nyitott lesz a családok felé, híveiket nem csupán egyedeknek tekinti, hanem olyan személyeknek, akik kapcsolataikban élnek, akik férjek és feleségek, szülők és nagyszülők, gyermekek, testvérek és unokák.

Hiszem, hogy a család evangélium öröm, az élet helye, távlat és remény. A család viszonyítási pont, szeretet, amely felszabadítja az emberi energiákat. A családról szólni annyi, mint óvni az életet. A családjért tenni nem más, mint szolgálni Istent és az emberiség jövőjét.

Bíró László, püspök, család referens